

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Ζ' Αριθ. 706-619

Ιδιοκτήτης - Διοικητής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Δευτέρα 2 Δεκεμβρίου 1929

ΗΜΕΙΣ ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΤΣΙΑΜΗΔΕΣ ΚΑΙ Η "ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ" ΤΟΥ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ

Α.

Η εφημερίς «Δημοκρατία» του Αργυροκάστρου, με κακίαν, άποικιακήν «περίφημον», όύτοι, άπο φανατικούς φιλαλδανούς, κατέστην όθθεν μισαλδανός, άποδίδει δέ τούτο εις τό ότι, κατ'ά τάς τελευταίας γερουσιαστικές εκλογάς, με κατεψήφισαν οι Αλδανοτσιάμηδες, ψηφίσαντες τον δονιζελεκόν Συνδυασμόν.

Πρός άναίρεσιν τής γνώμης ταύτης τής Αλβανικής Συνάδελφου, πληροφορώ αύτην ότι εγώ και ο Συνδυασμός μου ουδέποτε ύπεστηρέχθημεν εκλογικώς υπό των Αλδανοτσιάμηδων, άπό τής άπελευθερώσεως τής Ηπείρου άπό τον τουρκικόν και τον τουρκαλδανικόν ζυγόν, καθόσον ουδέ εψήφισαν πάντες οι ν' εκάστοτε δονιζελεκόν Συνδυασμόν, και όμως εγώ και ολον τό διάστημα τούτο, τό άπό των πρώτων δουλευτικών εκλογών του 1915 μέχρι τής 8ης Μαρτίου έ.ε. ότε ή ύπό την έπ'αξίον προεδρίαν του Νουάρχου κ. Ν. Κόρτη εν Αθήναις Ελληνοαλβανικός Συνδυασμός, ούτενος και εγώ τυγχάνω μέλος, διεμαρτυρήθη, προς τήν Αλδανική Κυδερνήσιν, διά του ατόφθι έπιτετραμμένου ατόφθ κ. Α. Κορτη, ότε τό κατ'ά τής εν τή Αλδανική Επικρατεία Οροθόξου Εκκλησίας προξικιστήμα τής Κυδερνήσεως ταύτης, ως προδότης εις άντικανονικήν χειροτονίαν Ιερορχών, και έδρουσιν Εκκλησιαστικές Συνόδους και Αύτοκεφάλους ανουάρχους Αλδανικής Οροθόξου Εκκλησίας όχι μόνο χωρίς να ζητήσουν ταύτα οι εν τή Αλδανική Επικρατεία Ελληνοοροθόξοι, άνευ χόμενου εις 2118 χιλιάδας, αλλά τού αντέον άποκορύφοντες κατ'ά μέ όλην τήν δύναμιν τής ψυχής των, ως όθμιουργοί εν τή έπίτηδες προς καταπολέμησιν τής γλώσσας, τής θρησκείας και τής καταγωγής ατόφθ, εγώ ως Ελλην και φιλαλδανός, δέν ειχόν γρηψεί, άπό τής ιδρύσεως τής εφημερίδας μου «Ελευθερία» υπό γοαμήν έναντιον των Αλδανών,

άπό δέ τής έγκυκλιό άπεως του νέου εν Αλβανία βασιλέως όου θεσμού 21819 1929 μήνα σχεδόν μετά τας δουλευτικές εκλογάς τής 19 Αυγούστου 1928 με έπί κε φιλής τον Αχμέτ-μπέην Ζώγνυ, εις τήν έγκυκλιόσιν του όποιου ούκ όλίγον συνετέλεσε και ή Ελληνική Κυδερνήσις έντεύθεν, όπου είχε σταλή προηγούμενος ό νυν γερουσιαστής τής Αλβανικής Ιερουσίας κ. Πέτρος Χαρτίος, όπως λάβη τάς ελληνικές διαταγάς, οτε ειχόν, ως συνήθως, κατεψήφισθη μεθ' όλοκληρου του Συνδυασμού μου, παρ'ά τας προφορικές και έγγραφους ύποσχέσεις προς έμέ τών Αλδανοτσιάμηδων, ότε ή έψηφισαν μεχρις ένός, οτι ον 21819, λέγον, του 1928 ειχόν γράψει εις τήν εφημερίδα μου «Ελευθερία», περίαν όλοκληρου ένθ' ύπ' όν άρθρον, επί τή άναγκη, ούζει του Αχμέτ-μπέην Ζώγνυ εις διατάξ των Αλβανών, ότε ό άλλος ελληνικός ύποψ ή έσίγχι, ή έγγιφε χρυνογραφικώς όλετας μου ον γοαμήν, εκίνησιν τήν ύπεριόρυσιν του έλινού μεχρί του σημείου του να θεωρηθώ, ως όργανον τής Αλβανικής Κυδερνήσεως!

Αν κατ'ά τής Αλδανικής Κυδερνήσεως και ιδία του αυτοκρατορικώς διεπόντος ατόφθ βασιλέως των Αλδανών πολεμική μου λειπόν χρονολογείται έπί τήν Αλδανικήν μετ'ά τας δουλευτικές εκλογάς τής 19 Αυγούστου 1928 και όύο μετ'ά τας πρώτων γερουσιαστικών εκλογών τής 21 Απριλίου έ.ε. ότε και παρ'ά κατεψήφισθη υπό τών ψευδών φίλων μου Αλβανοτσιάμηδων, οι όποιοι, με όλην τας πομπώδεις των διαδεβερίων και ύποσχέσεις, άς με έκαναν, ό εν ότε έψυσαν τό ν' άποδιδομένον εις ατόφθ: χαρ'αχτισμόν, «Τσιάμη μπιρπές» ή χαρ'αχτισμός ούς δέν άπο κλείει και τ' ός Ελληνοτσιάμηδες. Όλοι οι Τσιάμηδες είτε μωαμεθανοί, είτε χριστιανοί, άπό ένα ζυγάρι εις τ' όφ'αχτισμόν!

Ερωτώ τώρα τήν «Δημοκρατίαν» του Αργυροκάστρου:

—Όταν εγώ ήοχισα τήν πολεμικήν μου έναντιον του Αλβανού βασιλέως κατ'ά τής Κυδερνήσεως του ήτις είναι πειθήνιον όργανον του και πιστή ύπηρέτης τών διαταγών του, όότι ο Ζογγ Αϊδέν είναι βασιλεύς συνταγματικός, αλλά Σουλτάνας άυτοκρατικώς, ήοχισα λέγω τήν πολεμικήν μου έπί τ' όλους μήνας μετά τας δουλευτικές εκλογάς τής 19 Αυγούστου 1928, κατ'ά με κατεψήφισαν οι Αλδανοτσιάμηδες, ήτοι τήν 8ην Μαρτίου 1929 εούθς μετ'ά τό προξικιστήμα τής Αλδανικής Κυδερνήσεως έναντιον τής εν τή Αλβανική Επικρατεία Ελληνικής Εκκλησίας και όύο μήνας σχεδόν πρό των γερουσιαστικών εκλογών τής 21ης Απριλίου 1929, τί σχέση έχει ή άποδιδομένη μοι μομφή, οτι γράφω έναντιον τής Αλδανικής, όότι με κατεψήφισαν εις τάς τελευταίας εκλογάς οι Αλδανοτσιάμηδες;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

= | ΚΑΙ | =

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Υπό τήν διεύθυνσιν του δασάρχου κ. Θ. Θεοδοροπούλου, τας εθολόγας του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Λωδώνης κ. ημετέρου και τήν προσασίαν του δημοσίου μας Επαρχού κ. Δημ. Η. Βλαχίδη, ετελέσθη τή πρωτ' αν τής παρελθούσης Πέμπτης εν τή πόλει μας ή πρασινή έορτή μετ'ά μεγάλης έπισημότητος και άκρατήν ένθουσιασμόν, ή, ύπερήτης ύπηρεσεν όπασα ή μαθητώσα Νεολαία των Ιωαννίνων άπό των ηγειαγωγείων μεχρι των Ινυμνασίων και του Διδασκαλείου συν'εργαλαβασμένων και των μετεκπαιδευομένων τριτοβαθμίων Δημοδιδασκάλων ή μοθηται παρήλασαν μετ'ά των μουσικών εν σερατικώ τάξει φέροντες έκαυτός εις χείρας, άν ή έδ' υδ'υλλίων προς φένεισιν, και τας άνγκισαίν ορυσία, μεχρί του ύπερδεν τής συνοικίας Μείδαν Λόφου, όπου θα ένδνετο ή φένεισι των δ' υδ'υλλίων, ό δέ κ. Δημ. έτεφώνησε τον έξής έμπνευσμένον λόγον:

Αγαπητή Νεολαία,

Η σημεριή πρασινή έορτή άποτελεί εύλογον άναμνήν του έκποτιστικού έργου τής άναδασφείας τής πόλεως.

Η δασοφιλία είναι προγονική και έθνική μας προάσφαις και άρετή. Οι άρχαιοί Έλληνες, ότινες τόσον ζωηρά ήθ'άναθησαν τήν γοητείαν τής έρατινης φύσεως τής προνομίου πατρίδος μας, έλάτρευσαν

τά άλλα ως ιερά και π'άσαν κακοποίησιν ατόφθ ένιμώρουν ως ιεροσυλίαν διά τής ποινης του θανάτου.

Η λατρεία των άρχαίων Έλλήνων προς τας δέντρα άναφαίνεται άπο άρχαιοτάτων χρόνων. Τά άλλα ήσαν άφιερωμένα εις τούς θεούς και ήμύθεος. Εις τό άρχαιοτάτον μαντεϊον τής Λωδώνης οι ύποφ'ηται Σελ'οί ήρμήνεον τας βουλάς του Δωδωναίου Διός εκ του ψιθύρου των φύλων τής έρας φηγοϋ κειμένης έντός άλσους. Εις τούς δελφούς ο Φοῖβος είχε τήν μάντιδα Δάφνην ή δέ Αθήνα είχε σύμβολον πλ'ην τής γλαυκός και τον θαλόν τής έλπίας, ήτις ήτο άφιερωμένη εις ατόφθ και μετ' έπιμείλειας διατηρείτο μία έλαία εις τήν Ακρόπολιν.

Μετ'ά τήν Μικηνοϊκήν έποχήν ό Όμηρος άναφέρει πλειστάκις τας άλση των θεών και νηφών, ως τας τών Πισιδώνος, τής Κίρκης, τής Πελοπόνης τής Καλ'ψιδος, του Αλκινού. Η Αντιγόνη έκαλείται άφ'α τής άμφίρας ατόφθ: τας Δωκάδας κήρας και τό ιερόν άλσος των Θηβών.

Κατά τήν έποχήν των Μηδικών οι Αθηναίοι προς τιμήν του Μαραθωνάγ'ου έφύτευσαν τό ιερόν Μαραθώνειον άλσος. Καί έντός ατόφθ τής πόλεως των Αθηνών άναφέρονται άλση.

Η δασοφιλία των άρχαίων Έλλήνων συνεχίζεται και κατ'ά τούς χρόνους των Β'ζαντινών, κατ' όύς οι νεοφ'ηγεμονόπαides ήσκούντο εις τας άλσας, δια τών κυνηγεσιών εις τας άλσας, ήτοι έφ'αλήθησαν τας δένδρα υπό των κληρικών εις τας Εκκλησίας και τας Μονάς, προφανώς κατ'ά σύχισιν τής άρχαιοελληνικής λατρείας προς τας άλση.

Κατά τούς σκοτεινούς χρόνους κής μακροίνως δουλείας οι κατακτηται άπεγύμνωσαν τήν χώραν μας του δασικού πλούτου, πλειστάκις δέ οι Έλληνικοί Κοινοίτης άφιέρωνον τας δάσας εις τας μονάς και εκκλησίας προς περισωσιν ατόφθ.

Τήν υπό των προγόνων μας κληροδοτηθείσαν τήν όλην τών διωδών άπαντώμεν ού μόνον εις τας εκκλησίας αλλά και εις τας νεοσταφείας μας άπό τής κατ'ά τούς χρόνους τής σημερινής δουλείας.

Η δ' όλη τών έλευθερίων έπαύσασθαι τής άναδασφείας, ίνα εις τήν ύπό των έπίδωμένων και κατακτητών άποφασισθείσαν χώραν μας άποκατιστήσμεν τον δασικόν ατόφθ έξωοισμόν και π'ά τ' όν.

Σήμερον όλο τας άποκατισμένα Κοίτη άπ'αλ'ώνται διά τήν έντελεστέραν καλλέογαν των διωδών, όότι είναι π'ά τ' άξ' ατόφθ άγαθά.

Τά δάση έξογιστούν τό κλίμα, συντελούν εις τον κανονισμόν των βροχών καθισταμένων συχνότερων αλλά μετρωτέρων και όχι οανδαίων, προστατέουν τούς άγρούς εις τούς πρόποδας των όρέων, άνακοπτιμένης τής

τον, φρονῶν ὅτι το